

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co środy, kosztuje w prenumeracji: Bez poczty: kwartalnie 3 zlr. 45 kr., miesięcznie 1 zlr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 zlr. 30 kr., miesięcznie 1 zlr. 35 kr. - Insercya od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Dania. — Królestwo Polskie. — Rosya. — Z teatru wojny. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

MONARCHYA AUSTRYACKA. Sprawy krajowe.

Lwów, 5. października. Wczoraj w dzień Urodzin Jego c. k. Apost. Mości obchodzono uroczystość nabożeństwem po wszystkich parafiach stolicy. Jego cesarzewiczowska Mość Arcyksiążę Karol Ludwik raczył być obecnym w katedrze, gdzie Jego Excelencya p. Namiestnik w obec zgromadzonych wszystkich władz cywilnych i wojskowych był na nabożeństwie. Równocześnie odbywało się solenne nabożeństwo z Te Deum w kościele katedralnym obrządku ormieńskiego. Po mszy w katedrze udał się Jego Excelencya pan p. Namiestnik na nabożeństwo w parafialnej cerkwi gr. kat. obrządku, gdzie równie tu jak wszędzie wielka cizba pobożnych się znajdowała. Najważniejsze zgromadzenie było w parafii u św. Mikołaja, gdzie na cześć Intenia Jego ces. Mości otwarto szkołę główną panięńską — i w obecności Jego cesarzewiczowskiej Mości Arcyksięcia Karola Ludwika, Jego Excelencyi p. Namiestnika hr. Gofuchowskiego na przełożenia p. Burmistrza poświęcono pod nazwą „Szkoła Cesarzowej Elżbiety“. Dniem wprzód był „theatre paré“ niemiecki, i publiczność z zwykłym zapalem przyjęła hymn ludu i powitała w pięknym obrazie cyfrę Jego c. k. Mości.

Lwów, 5. października. Uzupełniamy niniejszem doniesienie w nr. 217 Gaz. Lwów., ile właściwie wynosiła subskrypcya na nową pożyczkę państwa w Galicyi, mianowicie w administracyjnym okręgu lwowskim. Suma tam wymieniona 11,724.966 zlr. nie była ostatecznie całkowitą, gdyż jeszcze zalegały raporta z miejsc odleglejszych, a spóźnionych z wielu przyczyn, którym albo w chwili zaradzić nie można było, albo też właśnie dowodzą, z jaką zyczliwością mieszkańiec kraju przychylił się do woli Monarchy i na wezwanie Rządu odpowiadał. — Wiadome nam jest położenie ziemi naszej, jak czasami utrudniony bywa przystęp do włości rozsianych na Podgórzu karpackiem lub leżących w nizinach, zwłaszcza jeżeli właśnie jak było w sierpniu deszcze i słoty przerwą komunikację. Dlatego chociaż raporta subskrypcyjne już były wygotowane, trudnościami jednak przebiecia dróg zalanych niedozwalała wnosić je na czas do kasy i urzędu, by mogły być przeprowadzone przez wykazy w terminach oznaczonych, po których niezwłocznie musiały wykazy do ministerium być odsyłane. — Przytem zapowiedziana pożyczka była w swoim rodzaju tak nową, tak niezwykłą, że zastanowiła mogła kraje i ludzi oswojonych z wszelkim obrotem i składem papierów i obligów potąd subskrybowanych. Potrzeba było przykładać nie mało pracy, nim się gminom i mieszkańcom, a każdemu z osobna wyjaśniła rzecz do przekonania, nim mu się wykazały korzyści osobiste, pomyślność publiczna i zasługa w państwie. Potrzeba było czasu nie mało, nim się nieświadomy umysł oswoił ze składem całego przedsięwzięcia, co i samo ministerium uznało, gdyż raczyło przedłożyć o 10 dni termin pierwotnie oznaczony. Przez to wprawdzie opóźniła się subskrypcya, lecz właśnie tem opóźnieniem dowiedli subskrybenci, że przystąpili do udziału z własnego przekonania, z swej dobrej woli, gdyż gdyby był przymus, lub rozkaz, lub upomnienie naglące od rządu, zwłoki by pewnie nie było. Tem też chlubić się może mieszkańiec lwowskiego okręgu administracyjnego, że się własną zyczliwą chęcią dla Rządu powodował; jakoż ministerium uznając powody tak słuszne, pozwoliło reskryptem z dnia 6. września r. b., ażeby nie odmawiać współudziału w pożyczce dla tych, którzy przed ostatnim sierpniem subskrybowali, chociaż ich wnioski po ten dzień nie były przeprowadzone przez wykazy kasowe. — Suma ta wynosi 87 271 zlr.; znajdują się w niej i kwoty wielu obywateli, którzy bawiąc przez lato za granicą u wód, lub w podróży, tem samym zapóźnić się musieli, i dopiero po upływie pewnego czasu mogli nadesłać podpisy swoje. — Tak więc całość sumy wniesionej na pożyczkę z okręgu administracyjnego lwowskiego wynosi:

Wykazem z dnia 22. września . . . 11,724 966

Uzupełnieniem dnia dzisiejszego . . . 81.271

Razem . . . 11,812.237 zlr.

Lwów, 24. września. Komisya dla teoretycznych egzaminów ogólnych zaczęła swoje funkcyje w szkolnym roku 185⁴/₅ z dniem 4. października 1854.

Kto chce być przypuszczonym do egzaminu ogólnego, ma podać prośbę do komisji tego wydziału, z którego przedmiotów życzy sobie być egzaminowanym.

W prośbie należy zawsze podać także pomieszkanie kandydata do egzaminu.

Protokół podawczy komisji egzaminów ogólnych prowadzi się w c. k. Namiestnictwie we Lwowie; tam należy więc przedkładać wszystkie prośby i podania do komisji egzaminów ogólnych.

Teoretyczne egzamina ogólne mogą w dowolnym porządku być składane.

Do prośby o przypuszczenie do pierwszego egzaminu ogólnego należy załączyć następujące alegata:

1. Zaświadczenie maturitatis czyli owe atestata, na których podstawie kandydat egzaminu został przyjęty do nauk jurydyczno-politycznego fakultetu, tudzież

2. owe alegata, któremi się udowodnia, że odbył przynajmniej cztery semestra studyum jurydyczno-politycznego fakultetu.

Do prośby o przypuszczenie do drugiego egzaminu ogólnego należy załączyć:

1) zaświadczenie z absolwowanych czterech semestrów jurydycznego quadriennium, i

2) zaświadczenie ze złożonego pierwszego egzaminu ogólnego.

Do trzeciego (ostatniego) egzaminu mogą być przypuszczeni panowie uczniowie dopiero w przeciągu ostatnich sześciu tygodni ósmego ich semestru

Przy zgłoszeniu się do ostatniego egzaminu należy przedłożyć następujące alegata:

1) z absolwowanego quadriennium lub przynajmniej z odbytego siódmego semestru, następnie z prawnej liczby i z sposobu słuchanych kolegów. (Przepis o teoretycznych egzaminach ogólnych z 30. lipca 1850. §§. 6, 7, 10, 11 i 63);

2) ze złożonego pierwszego i drugiego egzaminu ogólnego. Najdalej we 24 godzin przed egzaminem ustnym należy doręczyć przynależnemu prezesowi kwotę 15 kr. m. k. na stempel zaświadczenia, równie jak kwit zapłaconej taxy egzaminu, lub też przedłożyć dekret uwolnienia od niej.

Taxa egzaminu wynosi dla powszechnego wydziału teoretycznych egzaminów ogólnych 10 zlr. m. k., a dla każdego specjalnego wydziału 8 zlr. m. k. Tę taxę odbiera i kwituje c. k. galicyjska główna kasa krajowa za pokazaniem na piśmie pozwolenia do składania egzaminu.

Egzamina będą się odbywać w gmachu magistratu Lwowskiego na pierwszym piętrze zachodniej strony, a mianowicie ustnie publicznie.

Dnie przeznaczone do odbywania egzaminów pisemnych będą na każdy miesiąc osobno ogłoszone. — W miesiącu październiku b. r. jest przeznaczony dzień 12. na egzamina pisemne.

Kandydaci egzaminu będą przyjmowani:

Przez prezesa komisji powszechnego oddziału egzaminu dra. Pazdziera codzień, z wyjątkiem niedziele i świąt, tudzież czwartków, od drugiej do trzeciej godziny popołudniu w jego pomieszkaniu nr. 52³/₄.

Przez prezesa komisji administracyjnego wydziału pana dra. Kotter codzień, wyjąwszy niedzielę i święta, tudzież czwartki, od drugiej do trzeciej godziny popołudniu w jego pomieszkaniu nr. 624²/₄.

Przez prezesa komisji jurydycznego wydziału barona Pohlberg codzień od 12tej do 1¹/₂ godziny z południa w biurze prezydyalnym c. k. sądu karnego.

Od pierwszego przełożonego c. k. komisji egzaminów ogólnych.

Ameryka.

(Zmiana ministerium w Kanadzie.)

Dziennik „Berl. Zeit“ z 28. września donosi: W Kanadzie otworzył gubernator dnia 6 b. m. pierwszy reformowany parlament. W poselstwie swoim mówi o sekularyzacji dóbr duchownych, zmianie w składzie rady *Legislative Council*, feudalnych ciężarach w francuskiej części kolonii i traktacie wzajemności. Zaraz przy ukonstytuowaniu izby pozostało ministerium przy reasumpcyi trzech spraw w mniejszości i ustąpiło. Allan M'Nab, przewodząca konsuwatystów

otrzymał polecenie utworzyć nowy gabinet, i miał jak słyhać w ten sposób ułożyć, że członkowie z niższej Kanady zostaną w ministerjum, dla wyższej Kanady wstąpią do gabinetu dwaj liberalni, a rząd obejmie inicjatywę w sekularyzacji.

Hiszpania.

(Powód dla czego Królowa przenosi mieszkanie do Prado. — Zgromadzenie kobiet emancypowanych. — Zuchwałstwa robotników.)

Wiedeń, 27. września. Według doniesień gazety madryckiej udała się J. M. królowa z porady lekarskiej na mieszkanie do Prado, a to dla wzmocnienia zdrowia księżniczki asturyjskiej na świeżem powietrzu.

Pewna liczba dam madryckich wdychających do emancypacji odbyła niedawno tajne zgromadzenie dla ułożenia prośby do Kortezów tej treści, ażeby w nowej konstytucji zawarowano wyraźnie prawa przysługujące także i płci żeńskiej. Z początku szły obrady trybem należytem, lecz gdy w dalszym ich ciągu żądała jedna z dam zniesienia celibatu i przymuszania mężczyzn do wchodzenia w śluby małżeńskie, powstała wrzawa i śmiech głośny. Odtąd niepodobna już było utrzymać porządku, zaczęli i całe zgromadzenie rozpierzchoć się na wszystkie strony.

Margrabię Albeida (Orense) przytrzymano w Walencji.

Z Antequera donoszą z 13. b. m., że robotnicy tamtejszych fabryk tkackich zamierzali zburzyć maszyny tkackie. Zamknięto więc fabryki, lecz oburzenie robotników się wzmacnia, i obawiać się należy rozruchów, jeźliby rząd nad tem nieczuwał. Maszyny fabryczne — dodaje pismo pomienione — istnieją w Antequera już od lat 12 i dają zarobek robotnikom, którzy wszakże w swem zaślepieniu nastają gwałtem na ich zniszczenie. (Abb. W. Z.)

Anglia.

(Opieszalność blokady na białem morzu. — Domysły o zamiarze na Rewal. — Lord Aberdeen wyjechał do Balmoral.)

Londyn, 27. września. Dziennik *Times* tłumaczy łagodność blokady na białem morzu tem, że w Onedze i Archangelu leżały wielkie zapasy towarów francuskich i angielskich, które już były zapłacone. Właściciele tych zapasów byłiby więc ponieśli wielkie straty, gdyby niepozwolono statkom neutralnym wywieźć tych towarów. Na przyszły rok ustana te względy a blokada będzie przeto daleko ściślejsza. *Times* zawsze jeszcze ma nadzieję, że flota balticka niepowróci bez dokonania jakiego świetnego czynu. Okręta admirała Napier mają jeszcze kilka tygodni czasu, w ciągu których waleczny admirał zapewne znajdzie sposobność do odznaczenia się jakim wielkim czynem wojennym. Jest-to aluzya na powszechną pogłoskę o zamierzonym ataku na Rewal.

Lord Aberdeen odjechał wczoraj wieczór otrzymawszy depesze, nagle do Balmoral. Udał się tam najkrótszą drogą na Perth.

(Wien. Ztg.)

(Próba, jakby się dała ułatwić komunikacya z ładem.)

Londyn, 22. września. *Nord of Europe Steam Navigation Company* zrobiła nową próbę połączenia wschodniego wybrzeża Anglii z stałym ładem. Przed zaprowadzeniem pary szedł wielki gościnniec z Londynu do Holandyi na Harich, port położony w północnej stronie ujścia Tamizy. Jazdę dobrym gościńcem przekładano nad nudną, od burzliwej powodzi i wiatrów zawisła żegluga na Tamizie. Wsiadanie wojska na okręta odbywa się zwykle w Harwich, a pierwszy i drugi Jerzy udawali się tą samą drogą do swoich posiadłości niemieckich. Z żegluga parową zwróciła się cała komunikacya ku Tamizie. Teraz idzie o to, czyli kolej żelazna zdoła ją znowu na dawną drogę sprowadzić. Okrętem potrzeba z London-bridge do Antwerpji 20 do 22 godzin. Gdyby można 8 do 10 godzin oszczędzić, wynikłaby ztąd ta korzyść, iż cała podróż odbywałaby się za dnia, przynajmniej przez większą część roku. Podczas wykonywanej próby, okazała się ważna przeszkoda, trudny spław na Skaldzie.

Wiedeń, 27. września. Dzienniki Maltańskie donoszą: Dnia 16. przybył tu z Anglii angielski śrubowy paropływ „Arrow,” jedna z tych szalup kanonierskich, które dopiero niedawno wybudowano do użytku na rzekach i płytkich miejscach. Paropływ ten wysyłają na Czarne morze; wkrótce pójdą za nim inne paropływy takiej samej budowy.

Nadmorskie władze w Malice otrzymały rozkaz, za przybyciem każdego okrętu z Lewanty, bądź w dzień bądź w nocy, zasiągnąć natychmiast jak najdokładniejszych wiadomości o toku spraw w Krymie. Paropływy „Caradoc” i „Banshee,” które płyną za armiami ekspedycyjnymi, są przeznaczone najszczególniej do transportu depezy posłanych od naczelných komendantów armii sprzymierzonych.

Francya.

(Poczta paryska. — Stan oblężenia w Algierii zniesiony. — Z Hiszpanii domysły o zmodyfikowaniu w gabinecie.)

Paryż, 27. września. *Moniteur Algerien* ogłasza dekret, mocą którego zniesiony jest stan oblężenia, w którym się znajdowała Algierja od 7. grudnia 1851.

Z Hiszpanii nic ważnego. Jenerał Prim przybył do Madrytu. W Barcelonie przywrócona jest zupełnie spokojność. Zaprzeczają pogłosce o wystąpieniu jenerała O'Donnell z ministerstwa wojny, je-dnak utrzymują się domysły o modyfikacyach w gabinecie jeszcze przed otwarciem Kortezów. (W. Z.)

(Próby z ogniem greckim. — Cesarz spodziewany w obozie południowym.)

Paryż, 28. września. W tych dniach odbędą się w departamencie Eure w obecności prezydenta senatu p. Troplong i senatora Lefebvre Durulle experymenta na wielki rozmiar z ogniem greckim chemika Blanche, gdyż próby te na mniejszą skalę powiodły się zupełnie.

Jenerał Espinasse przybył do Marsylii i odpłynie natychmiast do Orientu. — Pogłoska o podróży Cesarza do obozu południowego potwierdza się coraz więcej; przybycie ma nastąpić d. 15. października. W Aix lub w Marsylii ma się Cesarz 8 dni zatrzymać. Mó-wią, że wysiedzie w pałacu arcybiskupim. (Zeit.)

Belgia.

Bruxela, 28. września. *Monitor* oznajmia, że zaraz po otwarciu sesji rząd zaproponuje wolny przywóz zboża. (W. Z.)

Szwajcarya.

(Anglia proponuje traktat przyjaźni z Szwajcaryą.)

Berna, 21. września. Tutejszy angielski ambasador p. Murray przeznaczony na ambasadora do Persyi, iż posiada języki orientalne, powrócił tu po kilkumiesięcznym urlopie i zaproponował radzie federacyjnej w imieniu swego rządu zawarcia traktatu przyjaźni i handlu między obydwojma krajami. Między innemi ma ten traktat zawierać wzajemne pozwolenie osiedlania się i zakładania handlów mieszkańcom obydwojch krajów, tudzież używanie w tym razie wszelkich praw i przywilejów krajowcom przysługujących. Rada federacyjna przyjęła z uprzejmością te komunikacye ministra angielskiego, a teraz będzie zasięgać wiadomości o artykułach szwajcarskiej industrii i handlu, które w zaproponowanym traktacie największy udział mieć będą. Potem dopiero rozpoczną się właściwe układy, które zapewne przywiodą do zamierzonego celu. (Zeit.)

Włochy.

(Rozporządzenie ministerjalne karzące niedbalstwo profesorów. — Zajęcie względem pożyczki rosyjskiej zgodzone.)

Turyń, 23. września. Do *Tr. Ztg.* piszą ztąd: W publicznych zakładach naukowych wciśnięty się były wielkie nadużycia; profesorowie i nauczyciele rzadko słuchali egzaminów, a godziny naukowe zbywali według upodobania. Minister publicznego oświecenia widział się zmuszonym wydać dekret, na mocy którego będzie odciągnięta połowa miesięcznej płacy profesorom, jeżeli przez 8 dni niedawali prelekcyei, a jeżeli przez dłuższy przeciąg, cało-miesięczna płaca, z zastrzeżeniem dalszych kar dyscyplinarnych.

Mówiono o wymianie not między rosyjskim postem przy dworze neapolitańskim i rządem neapolitańskim względem zakazu kontowania pożyczki rosyjskiej; sprawa ta nie miała jednak dalszych skutków i została obustronnie zgodzona.

Niemce.

(Ułatwienia w komunikacji pogranicznej.)

Ostrowo, 25. września. Z-nadpolskiej granicy donoszą, że od niedawna cokolwiek więcej ułatwiona jest komunikacya pograniczna. Za wykazaniem pojedynczej karty przepuszczają już teraz takich podróżnych, którzy niedawno tylko za formalnym paszportem dostać się mogli do królestwa. Chwalą także uprzejmość urzędników pogranicznych dla cudzoziemców, mianowicie dla poddanych pruskich. (W. Z.)

Dania.

(Dyskusyc w radzie państwa.)

Kopenhaga, 28. września. Propozycye panów Tschering i Ussing wzięto w radzie państwa pod ostateczną obradę. Większość wydziału oświadczyła się za temi propozycjami, mniejszość zaś uznawała je za niewczesne. Wielka deputacya jutlandzka zostanie tu aż do otwarcia sejmu. (W. Z.)

Królestwo Polskie.

Warszawa, 30. września. Rząd gubernialny Warszawski podaje do publicznej wiadomości, że w miastach Błonia i Nadarzyńskie powiatu Warszawskiego zjawiała się między bydłem rogatym zaraza zwana księgosuszem.

— Nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister grecki przy dworze ces. rosyjskim Zographos, w dniu onegdajszym przejeżdżał przez Warszawę udając się do Niemiec. (Gaz. Warsz.)

Rosya.

(Bombardowanie i spalenie miasta Kola.)

Inwalid Rosyjski donosi o ataku Anglików na miasto Kola (w północnej stronie Laponii), co następuje:

Angielska parowa fregata „Miranda” zbliżyła się 9. sierpnia (st. st.) rano do miasta Kola i zajmowała się przez dwa dni mierzaniem głębokości w odnodze Kola, poczem dnia 10. wieczór wyprowadziła na brzeg szalupę pod banderą parlamentarną z wezwaniem bezwarunkowego poddania miasta, „fortecy” i „załogi”, w przeciwnym razie zagroziła miastu zniszczeniem.

W Kola nie było żadnej fortyfikacyi, a cała załoga składała się z komendy inwalidów, liczącej 50 ludzi. Posłany tam przez wojennego gubernatora z Archangiela z przypadkowym poleceniem adjutant, porucznik floty Brunner, zgromadził spiesźnie komendę inwali-

dów i kilku strzelców z mieszkańców miasta, odpowiedział ustnie na wezwanie nieprzyjaciela stanowczym odmówieniem i przygotował się odeprzeć wszelką usilność Anglików wysadzenia na brzeg żołnierzy. Dnia 11. skoro świt, zaczął nieprzyjaciel rzucać do miasta bomby i rozpalone kule. Niższą część miasta ogarnęły niebawem płomienie, a że się składało całkiem z domów drewnianych, stojących gęsto i nieregularnie, do czego się także drewniany bruk przyczynił, przeto niepodobniestwem było przytłumić szerzenie się pożaru. W krótkim czasie spłonęło 92 domów, 2 cerkwie, 1 magazyn soli, 1 wódki i 1 chleba; wyższa część miasta jednak, w której się znajdują trybunały i przyległa włość, pozostały nieuszkodzone pomimo ciągłego bombardowania, które aż o dziesiątej wieczór ustało. Nazajutrz o jedenastej godzinie zrana odpłynęła angielska fregata znowu na morze. W nowym tym ataku nieprzyjaciela nie został nikt z naszej strony zabitym lub ranionym. Wszelką własność koronną i kasy wywieziono zawczasu z miasta i ocalono powiększej części także majątek prywatny.

Z teatru wojny.

(Baron Bach przybył do Bukaresztu. — Pożar w Odessie. — Załoga na Dunaju otwarta. — Walki na Kaukazie. — Komisarz angielski w Kars. — Indyjskie posiłki.)

Wiedeń, 30. września. *Lloyd* pisze: Z Bukaresztu donoszą pod dniem 24. września o przybyciu cesarskiego komisarza barona Bach. — Z Odessy dnia 22. września donoszą o dwóch wielkich pożarach, które zniszczyły część zapasu towarów złożonych w magazynach portowych. Do Gałaczki zawinął dnia 22. września ku wielkiej radości mieszkańców pierwszy okręt kupiecki po czteromiesięcznej przerwie w obrocie handlowym. — Między Gałaczem a Suliną jest Dunaj zupełnie wolny; tylko pod Izakeją mieli jeszcze Rosyanie most łączący nadbrzeże Besarabskie z jedną wyspą Dunaju.

Depesze nadeszłe na Marsylię z Konstantynopola dnia 21go września zawierają wiadomość o dwóch bitwach stoczonych ostatnimi czasy między wojskami Szamyla a armią generała Wrangel. Obydwie bitwy miały wypaść na niekorzyść Rosyan. Angielski pułkownik Williams przybył do Kars, gdzie jako nadzwyczajny komisarz rządu angielskiego będzie czynnym przy organizacji armii tureckiej. Angielski rząd ma zamiar wysłać 30.000 spahów z Indyi na widownię wojny w Azji.

(Rozkład i ruchy wojska rosyjskiego.)

Wiedeń, 30. września. O rozkładzie wojsk rosyjskich pisze *Soldatenfreund*: Morskie i lądowe zbrojne siły rosyjskie w Sebastopolu są tylko na 3 miesiące zaopatrzone w żywność, a załoga okrętowa jest już teraz na $\frac{2}{3}$ poroży postawiona. Jeszcze przed 2—3 miesiącami, była pokryta potrzeba tylko dla 40.000 ludzi na półroku, ale od tego czasu jest załoga podwojona, a dowóz na Perkop nie wystarcza na zastąpienie ubytku prowiantu.

Następnie donoszą nam, że ta linia rosyjska może być łatwo zdobyta, ponieważ książę Menzykow niema dostatecznej artylerii na obronę tego stanowiska. Nakoniec dowiadujemy się, że niespracowany admirał Lyons zamysła właśnie wysadzić znaczną zbrojną siłę na jakowym punkcie wybrzeża między Uzkuju i Burlukiem, dla zagrożenia otoczeniem rosyjskiemu lewemu skrzydłu i zmuszenia księcia Menzykowa do opuszczenia swego stanowiska.

Trzeci rumelijski korpus tureckiej armii bałkańskiej, przeszedł już przez Dunaj i będzie jeszcze tego miesiąca przeniesiony do Warny.

Z Odessy ma powyższy dziennik listy z 18. i 20. b. m. Toksański okręt kupiecki przywiózł dnia 18. pierwszą wiadomość o wylądowaniu sprzymierzonych do Krymu, po którym zaraz przybył feldjeger posłany przez księcia Menzykowa do jeneralnego gubernatora Aneukowa. W Odessie nie chciano wierzyć, by nieprzyjaciel mógł wylądować, bo sądzono, że Krym jest na wszystkich punktach zabezpieczony.

Według najnowszych rozporządzeń otrzymała teraz skoncentrowana na Podolu i Wołyniu armia generała Osten-Sakena nazwę trzeciej armii i ma swoją główną kwaterę w Żytomierzu. Tam odeszła dnia 17. świta generała z Odessy. Natomiast spodziewają się w Odessie jenerałów Gorczakowa i Lüdersa, a jeżeli z poczynionych przygotowań można wnosić, — w domu Abasa urządzone między innymi kwatery dla naczelnaj komendy, — zdaje się, że obaj jenerałowie zamysłają spędzić zimę w Odessie, i że ze strony Rosyi nie będzie nic przedsięwzięto na tej części teatru wojny. W połowie b. m. były nakazane wielkie manewry kawalerii, ale wkrótce je odwołano i tylko rozłożone w około Odessy 25.000 ludzi wszelkiego gatunku broni przedsięwzięły niektóre popisy.

W Oczakowie koncentrują się wszystkie pulki kozaków, które były czynne na teatrze wojny w księstwach naddunajskich; przechody ich w mniejszych i większych partyach trwają nieprzerwanie. Naczelnaj wódz armii naddunajskiej książę Gorczakow ogłosił w urzędowym raporcie, że przy ustąpieniu z Bukaresztu musiano pozostawić w szpitalach tylko 15 ciężko ranionych, do transportu niezdatnych żołnierzy, których polecono wspaniałomyślności wkraczającego wojska.

(Wylądowania w Krymie.)

Journal de Constantinople z dnia 19. września zawiera obszernie sprawozdanie urzędowe o wylądowaniu wojsk sprzymierzonych w Krymie. Osnowa jego jest następująca: „Jak to donieśliśmy już w ostatnim, przedwczorajszym piśmie naszym, wysadziły floty sprzymierzone na ląd w Eupatoryi do 10 000 żołnierza; w nocy z 13. na 14. wypłynęły zaś na morze dla rzucenia kotwicy u wybrzeży pod Oldfort (według innych pod Kolamitą i Elmalik) o siedm „lie-

ues“ na północ od Sebastopola. O godzinie 7 $\frac{1}{4}$ stanął na kotwicy okręt „Ville de Paris“, reszta okrętów poszły za tym przykładem o 8 godzinie zrana, a komendant floty francuskiej dał hasło do rozpoczęcia wylądowania. O godzinie 8 $\frac{1}{2}$ zrana powiewała już jedna chorągiew francuska na lądzie. Jenerał *Cárobert* i kontr-admirał *Bouët-Villaumez* zatknęli sami na wybrzeżu trzy chorągwie dla oznaczenia trzech punktów wylądowania dla każdej z trzech dywizyi.

W kilka chwil później wylądowała już cała pierwsza dywizya; artylerję polową przewieziono na ląd za pomocą łodzi. O godzinie 9 $\frac{3}{4}$ wylądowały wojska angielskie na wytkniętych im punktach nadbrzeżnych. Dla sprawienia dywersyi bombardowało równocześnie Kateze 8 francuskich i angielskich fregat. Około południa wylądowała już cała armia francuska z 20 działami, nieco później wysadzono na ląd konie, działa, bagaze i t. d. 15. wylądowała 5ta dywizya, która przybyła pod Kateza, tudzież dywizya turecka, a dalej wysadzono na ląd żywność i konie. 16. była armia francusko-turecka w pogotowiu do pochodu ku Sebastopolowi wzdłuż wybrzeża morskiego. Wojsko angielskie przysposabiało się do niezwłocznego także pochodu. Według zgodnego zdania wszystkich znawców sztuki wojennej, uważać należy to wylądowanie co do porządku i zwinności za jedną z najdoskonalszych wypraw wojennych. Wszystkie operacje powiodły się jak najpomyślniej i służyła im piękna pogoda. Pierwsze demonstracje zniosły niewielki obóz kozacki pod Kalamitą, a kozaki ratowali się ucieczką w trzech różnych kierunkach. Mieszkańce Krymu nie wiedzieli o tem, że Rosya wojuje z Turcyą i z jej sprzymierzeńcami Francją i Anglią; powitali armię sprzymierzoną z wielką radością i dostawiali obocho żywności wszelkiego rodzaju i powózek. Rzeczą prawdopodobną, że ludność tamtejsza wspierałaby kroki wojenne mocarstw sprzymierzonych, gdyby jej tylko w broń zaopatrzona. Zasiwcu jeszcze nie zebrano. — Wiadomości te przywiózł francuski okręt śledczy „Ajaccio“, który dnia 19. b. m. przybył do Konstantynopola o godzinie 9 $\frac{1}{2}$ zrana.

Dalej zawiera *Journal de Constantinople* plan szyku bojowego wojsk sprzymierzonych po skutecznym wylądowaniu. Wybrzeże jest po części wszędzie piaszczyste, częścią zaś znajduje się długa smuga piaszczysta właśnie w miejscu wylądowania, lecz morze tam spokojne; od strony północnej i południowej stykały się wojska sprzymierzonych z dwoma lagunami. Oldfort leży w pośrodku wschodniej ich krawędzi, powyżej zaś tych gruzów ciągną się lasy; flota angielska stała po stronie północnej, eskadra turecka ku południowi, a między okrętami angielskimi i tureckimi znajdowała się flota francuska. Główną kwaterę założono w samym Oldfercie; po stronie zachodniej Oldfortu ustawiono w punkcie środkowym trzy parki artylerji; park angielski wysunięto nieco dalej ku gościńcowi. Na północnym punkcie szyku bojowego ustawiono 4ta dywizję angielską i jazdę angielską; wojsko angielskie rozłożyło się półkołem aż do Oldfortu po jednej stronie gościńca; na drugiem skrzydle rozlokowały się brygady francuskie również półkołem; dywizya turecka zajęła przestrzeń między główną kwaterą i parkiem artylerji w środku ustawionym.

(L. k. a.)

Doniesienia z ostatniej poczty.

Wiedeń, 2. października. *Lit. kor. austr.* pisze: Wiadomości telegraficzne z Bukaresztu z d. 30. września godzina 6 wieczór donoszą, że tego samego dnia w południe przybył do Bukaresztu Tatar pocztowy z depeszami do Omera Baszy z Konstantynopola. Gdy jednak turecki naczelnaj dowódzca bawi teraz w Sylistryi, przeto muszą mu być posłane depesze do wspomnianego miejsca. Tatar opowiadał o wzięciu Sebastopola (datum nie podano), że 18.000 Rosyan poległo, a 22.000 dostało się w niewolę. Twierdzą Konstantyn wysadzono w powietrze, a resztę fortyfikacji wzięto z 200 działami. Szesć liniowych okrętów rosyjskich zatopiono, z resztą cofnął się książę Menzykow do wewnętrznego portu i kazał oświadczyć komendantom wojsk atakujących, że przy dalszym ataku całą flotę w powietrze wysadzi. Potem dano księciu Menzykowi sześć godzin do namysłu z zaleceniem, ażeby się powodował ludzkością i kapitulował.

Do Konstantynopola miano przywieść jednego francuskiego i trzech rosyjskich rannych jenerałów dla lepszego pielęgnowania. Konstantynopol ma być przez 10 nocy oświetlony.

Dodać należy, że żadna krajowa ani zagraniczna władza w Bukareszcie nie otrzymała urzędowego doniesienia z Konstantynopola o tem ważnym zdarzeniu; domysłano się, że odnośne depesze przyłączone są do pakietu Omera Baszy i wróca nazajutrz (d. 1. października) z Sylistryi.

— Piszą z *Cattaro* z d. 23. września: Dnia 19. b. m. uderzyło według nadesłanych tu doniesień, 1000 Turków na dwa okręgi Berda Piperi i Bielopavljevich. Berdanie i Montenegryni cofnęli się niebawem znowu za granicę ku Spuz, ale wpadli w zasadzkę i stracili 6 poległych, a 40 mieli rannych. Mówią, że znaczna liczba zbiegów montenegryjskich znajdowała się w szeregach Turków. Powtórne napady hufców montenegryjskich, chociaż były tylko lokalne i izolowane i nie znalazły żadnego poparcia z Cetlinje, wywołały jednak ze strony Turków tem większą potrzebę repressyi, iż w razie przeciwnym nie byłoby końca tym nadużyciom. Osman Basza wysłał przeto teraz także regularne wojska do Podgorizy i do Spuz. Ragik Basza, nowo mianowany Basza w Skutari przybył już do tego miasta; za nim uda się, jak słychać ośm nowych batalionów.

(L. k. a.)

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe w obwodzie tarnopolskim.)

Tarnopol, 2. października. Według doniesień handlowych płacono w drugiej połowie zeszłego miesiąca na targach w Tarnopolu i Trembowli w przecięciu za korzec pszenicy Sr.15k.—9r.12k.; żyta 7r.46k.—7r.48k.; jęczmienia 5r.26k.—5r.2k.; owsa 5r.14k.—5r.6k.; hreczki 5r.22—5r.12k.; kartofli 2r.—2r.11k. Za cetnar siana 2r.20k.—2r. Funt mięsa wołowego kosztował 4³/₅k.—6k. Garniec okowity 1r.36k—1r.50k. Sąg drzewa twardego sprzedawano po 12r.—4r.20k., miękkiego po 10r.40k.—3r.46k. m. k.

Kurs lwowski.

(Dnia 4. października.)

	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski mon. konw.	5	26	5	29
Dukat cesarski " "	5	31	5	33
Półimperyał zł. rosyjski " "	9	28	9	32
Rubel srebrny rosyjski " "	1	50	1	51
Talar pruski " "	1	44	1	46
Polski kurant i pięciozłotówka " "	1	19	1	20
Galicyjskie listy zastawne za 100 zr. " "	85	45	86	10
Galicyjskie Obligacye indem. " "	74	15	74	45

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 4. października 1854.

	złr.		kr.	
Kupiono przez kuponów 100 po m. k.	85	54		
Przedano " " 100 po " "				
Dawano " " za 100 " "				
Żądano " " za 100 " "	86	24		

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2. paźdz. o pierwszej godzinie po południu.

Amsterdam 96¹/₂. — Augsburg 116¹/₂. — Frankfurt 115⁵/₈. — Hamburg 86¹/₄. — Liwurna —. — Londyn 11.17. — Medyolan 114 l. — Paryż 136. Obligacye długi państwa 5% 85¹/₄ — 85³/₈. Detto S. B. 5% 94¹/₂ — 95. Detto 4¹/₂% 74 — 74¹/₈. Detto 4% 65 — 65¹/₄. Detto z r. 1850 z wypłata 4% 89³/₄ — 90. Detto z r. 1852 4% 88 — 88¹/₂. Detto 3% 51¹/₂ — 52. Detto 2¹/₂% 41¹/₂ — 42. Detto 1% 17¹/₄ — 17¹/₈. Obl. indemn. Niż. Austr. 5% 80¹/₂ — 81. Detto krajów kor. 5% 76 — 78. Pożyczka z r. 1834 224 — 224¹/₄. Detto z r. 1839 133 — 133¹/₄. Detto z 1854 98¹/₂ — 98⁵/₈. Oblig. bank. 2¹/₂% 57¹/₂ — 58. Obl. lom. wen. pożycz. r. 1850 5% 92 — 95. Akc. bank. z ujmą 1260 — 1262. Detto bez ujmy 1044 — 1046. Akcyje bankowe now. wydania 1008 — 1010. Akcyje banku eskomp. 94¹/₄ — 94¹/₂. Detto kolei żel. półn. Ces. Ferdynanda 177¹/₄ — 177¹/₂. Wiéd.-Rabskie 89 — 89¹/₂. Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej 260 — 261. Detto Tyrnawskiej 1. wydania 17 — 20. Detto 2. wydania 30 — 35. Detto Edynbursko - Neusztadzkiej 62 — 62¹/₂. Detto żeglugi parowej 562 — 565. Detto 11. wydania —. Detto 12. wydania 554 — 555. Detto Lloyd'a 560 — 563. Detto młyna parowego wiedeń. 128 — 129 Renty Como 14¹/₄ — 14³/₈. Esterhazego losy na 40 zr. 85¹/₂ — 85³/₄. Windischgrätzka losy 29³/₈ — 29¹/₂. Waldsteina losy 28⁷/₈ — 29. Keglévicha losy 10³/₈ — 10¹/₂. Cesarskich ważnych dukatów Agio 21¹/₂ — 22³/₄.

(Kurs pieniężny na giełdzie wiedeń. d. 2. października o pół do 2. popołudniu.

Ces. dukatów stepowanych agio 21¹/₂. Ces. dukatów obrączkowych agio 21. Ros. imperyały 9.21. Srebra agio 17¹/₂ gotówka.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 4. października.

Obligacye długi państwa 5% 85; 4¹/₂% —; 4% —; 4% z r. 1850 74³/₈; wylosowane 3% 65¹/₄; 2¹/₂% 42¹/₂. Losy z r. 1834 223³/₄; z r. 1839 133. Wiéd. miejsko bank. —. Akcyje bank. —. Akcyje kolei półn. —. Głognickiej kolei żelaznej —. Odenburskie 126. Budwejskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 557. Lloyd —. Galic. l. z. w Wiedniu 90¹/₄. Akcyje niższo-austr. Towarzystwa eskompowego á 500 złr. 467¹/₂ złr.

Amsterdam l. 2. m. 96⁷/₈. Augsburg 117¹/₂ l. 3. m. Genua — l. 2. m. Frankfurt 116³/₈ l. 2. m. Hamburg 86¹/₂ l. 2. m. Liwurna — l. 2. m. Londyn 11.22. l. 3. l. m. Medyolan 114¹/₂ l. Marsylia 136 l. Paryż 136¹/₂ l. Bukareszt —. Konstantynopol —. Agio duk. ces. —. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —. it. B. —. Lomb. —. Oblig. indemn. —. Pożyczka z roku 1854 97¹/₄.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 4. października.

Hr. Łoś Tadeusz, z Narela. — Hr. Starzyński Adam, z Krzywezy. — PP Trzeński Emilian, z Grzymalowa. — Radziejewski Klemens, z Wiednia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 4. października.

JEx. ks. Schwarzenberg, c. k. feldmarszałek-porucznik, do Czerniowiec. — Hr Golejewski Teodor, do Sapahowa. — Hr Golejewski Kornel, do Kopyczyniec. — Hr. Kalkreuth, c. k. rotmistrz, do Stanisławowa. — Hr. Karnicki Teodor, do Michałowic.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 4. października.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stoień ciepła według Reaum.	Średni stan temperatury do g. 6 zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zrana	27 6 4	+ 8°	+ 8'	połud.-zach. 0	pochmurno
2 god. pop.	27 7 2	+ 8°	+ 5'	"	"
10 god. wie.	27 8 6	+ 5°		"	"

T E A T R.

Dziś: Przedstawienie niemieckie pod tytułem: „Die Jagd nach dem florentiner Strohhute“ oder „Haserl's Fatahitäten am Verlobungstage“.

Jutro: 6go października przy znacznem ulepszeniu oświetlenia sceny i widowni:

„Szklanka Wody.“

Wznowiona komedya z francuskiego P. M. E. Scribe w 5iu aktach (po raz pierwszy przedstawioną będzie w tłumaczeniu p. Stolzmun).

O s o b y:

- Królowa Anna JP. Chelchowska.
- Księżna JPani Aszperger.
- Abigail JPanna Kasprzycka.
- Lady Albermarle JPani Krzyżanowska.
- Lady Albercrombie JPanna Targowska.
- Bolienbrock JP. Linkowski.
- Margrabia de Torcy JP. Szturm.
- Masheam JP. Wilkoszewski.
- Jeden z parlamentu JP. Ulrych.
- Tompson JP. Mikulski.
- Mistrz ceremonii JP. Urbaiski
- Lordowie — Pazię — scena w Anglii w drugiej połowie 17. wieku.

W niedziele dnia 8. b. m. wielki dramat z francuskiego P. A. Dumas w 10 obrazach „Montechrysto.“

Widowisko rozpocznie się wcześniej jak zwykle, to jest o godzinie 6tej wieczór. Dla uniknienia natłoku kasa teatralna otwarta będzie o godzinie 3ciej.

Dnia 4. października 1854 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim następujące pięć liczb:

25. 39. 5. 44. 60.

przyszłe ciągnięcia nastąpią dnia 14. i 25. października 1854 roku.

K R O N I K A.

Dienniki amerykańskie opisują dziwne zjawisko optyczne, jakie Georges Elliot obserwował w Wirginii podczas setnej i pierwszej podróży swej napowietrznej. Wzbiwszy się 3000 stóp nad ziemię wyrzucił mniej-więcej 5 funtów balastu, poczem wlatywał z balonem z tak nadzwyczajnym pędem, że widzowie pewni już będąc pęknięcia balonu, truchleli o życie żeglarza. P. Elliot pomknął jednak w górę i zniknął po-za chmurami. Otoczony zewsząd parą doznał wrażenia, jakoby znajdował się w ogromnej bani szklanej, objętości 300 stóp, wysmarowanej kaczynicem (szmerglem) i wcale nie pośliskiwej. Na większe swe zdziwienie postrzegł dołem drugi balon z żeglarzem jak cień za nim śledzącym i oddającym wszystkie jego poruszenia. Wyrzuciwszy nowy balast widział balast swego bliźniaka wlatujący w górę, a jego samego na dół spadającego. Przebiwszy się przez mgły i parę stracił z oczu całe to zjawisko, lecz parno mu było prawie nie do zniesienia. Otworzył więc klapy balonu i znów wleciawszy w mglistą atmosferę ujrzzał swego bliźniaka, który tą razą zdawał się wzbijać w górę ilekroć tylko p. Elliot spuszczał się na dół.

— Nieznośna plaga szarańczy wędrownej trwa w San Salvador i Nicaragi rok już trzeci, a w Guatemali rok drugi. Szarańcza ta sprawia wszędzie gdzie się tylko zjawi, ogromne spustoszenia. Objada nie tylko kukurudzę, fasolę i banany, lecz obgryza nawet tyle twarde liście trzciny cukrowej i palmy kokosowej. W okolicach nadmorskich i na podgórzu aż do wysokości 2000 stóp zebrano od dwóch lat tylko trzecią część zwykłego plonu kukurudzy, dwie trzecie części trzciny cukrowej i połowę ryżu. Zład też doznano tam głodu teraz i niesłychanej drożyzny, a to w kraju urodzajnym, gdzie w trzech po sobie idących latach zbierano zwykle plon 600krotny. — Trzęsienie ziemi przy-

padłe 18. lipca i dni następujących wypędziło wielu mieszkańców z domów na pole. W zniszczonej stolicy republiki San Salvador doznano znów trzęsienia ziemi i właśnie pod ten czas, kiedy prezydent San Martin i biskup Don Tomas Saldanna z Cohutepeke gruzy tego miasta zwiędzali.

— Pewien ogrodnik francuski kazał drzwia, okna i tym podobne drewniane części ciepłarni swoich dla lepszego utrzymania ciepła pociągnąć czarną farbą z przymieszaniami smoły, uzyskiwanej w fabrykach gazu do oświetlenia przez destylowanie węgla kamiennego. Było to przed zimą. Na wiosnę spostrzegł z zadziwieniem, że pajaki i inne robactwo gnieźdzące się zwykle w jego ciepłarni wyginęło zupełnie. Okazało się też przy tej sposobności, że i winograd od dwóch lat coraz więcej usychający odżywił się nad wszelkie spodziewanie. Ognik więc korzystając z tego doświadczenia, kazał farbą podobną pociągnąć także koły i podpórki u drzew i krzaków dawniej przez robactwo mocno psowanych, i wyszło mu to na korzyść. Gąsienice i ślimaki wyginęły całkiem, a drzewa i krzaki zrodziły w najlepsze.

— Dzieńnik „New-York-Herald“ donosi, że w północnej Ameryce nie wydarzył się północ żaden wypadek cholery w takim domu, gdzie gazem świecą. W Anglii zwrócono na to uwagę, że po zdarzonym w Warnie pożarze ustąpiła tam nagle cholera. Przypomniano też sobie i o tem, że w średnich wiekach palono podczas dzumy wielkie ognie na ulicach, a w najdawniejszych „Wedach“ indyjskich przyznawano ogniowi siłę czyszczenia powietrza i wznoszono doń modły temi słowy: „Ogniu! odwróć od nas klęskę choroby. Ludzie, co nie utrzymują ognia, zasługują na to, iżby ich trapiły choroby!“ Inna znów modła tak brzmiała: „Ochroniaj nas ogniu siłą twoją wiekuisłą!“